

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อเช้าวันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

สุขเพราะบำเพ็ญศีลธรรม

สังคมมนุษย์นิยมกันเป็นวันเสาร์วันอาทิตย์ทั่วไป วันเช่นนี้เขาถือเป็นวันว่าง ศาสนาต่าง ๆ เขาก็ถือว่าเป็นวันว่างที่เขาจะบำเพ็ญตามหลักศาสนาของเขา ทางเมืองไทยเราซึ่งถือพุทธศาสนา ก็ถือวันว่างเช่นนี้เป็นวันบำเพ็ญเพื่อกุศลผลบุญเข้าสู่ตน เช่นวันนี้พี่น้องทั้งหลายมาจากที่ต่าง ๆ ต่างจังหวัดมีมากที่มารวมที่นี้ กรุงเทพฯเป็นที่หนึ่ง จังหวัดต่าง ๆ ไกลเคียงมานี้หมดยกมาบำเพ็ญกุศล จิตใจพร้อมด้วยการเสียสละ วัตถุสิ่งของเงินทองมากน้อยวันนี้ตั้งใจมาเสียสละ ตามเจตนาและกำลังวังชาศรัทธา วัตถุประสงค์ของไทยทานของตน แล้วผลที่จะแสดงออกจากการให้ทานนี้ก็คือคนทุกข์คนจน มีอยู่ทุกแห่งทุกหนทั่วโลกดินแดน เรื่องความทุกข์ความจน คนทุกข์คนจนมีทั่วไป

นี่เราพูดเฉพาะมนุษย์เรา สำหรับสัตว์ที่เขามีความทุกข์ความจนมากน้อยเพียงไวยิ่งกว่ามนุษย์เรานี้มีมากมาย แต่ไม่ได้ถามไม่ได้คิดถึงเขา สำหรับธรรมแล้วกระจายไปทั่วถึงกันหมด เต็มตามอำนาจแห่งกรรมของตน สัตว์อยู่ในน้ำก็ทุกข์อยู่ในน้ำ บนบกก็ทุกข์อยู่บนบก อยู่บนฟ้าอากาศก็ทุกข์อยู่บนฟ้าอากาศ แม้ที่สุดขึ้นจรวดดาวเทียมไปก็ไปทุกข์อยู่บนจรวดดาวเทียม ตายอยู่บนนั้นก็มี อยู่ใต้ดินเหนือดินไม่พ้นความตายไปได้ ให้พากันจำ ความตายนี้เป็นเครื่องกระตุ้นใจเราไม่ให้ลุ่มเนื้อลุ่มตัว

คนที่ลุ่มเนื้อลุ่มตัวจนเคล็ดเปิดเปิงทำให้เสียผู้เสียคน และเสียเพื่อนฝูงตลอดสังคมทั่ว ๆ ไป กระทั่งถึงประเทศชาติบ้านเมืองก็เพราะความลุ่มเนื้อลุ่มตัว ความลุ่มเนื้อลุ่มตัวทำตัวเองให้เสียและทำส่วนใหญ่ให้เสียเป็นลำดับลำดับไป การรู้เนื้อรู้ตัวเสมอท่านบอกว่าสติ สติธรรม ปัญญาธรรม ประจำพุทธศาสนาของเรา ไม่ควรที่จะให้ห่างไกลจากธรรมทั้งสองประเภทนี้ ผู้ปฏิบัติหน้าที่การงานเป็นส่วนตัว หรือส่วนรวมก็ตาม เป็นผู้น้อยผู้ใหญ่ก็ตามเรื่องสติธรรมปัญญาธรรมควรพิจารณาให้ทั่วถึงกัน ธรรมนี้จะกระจายออกไปให้สมำเสมอ ถ้าไม่มีอันนี้แล้วมันจะมีแต่ความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้เห็นแก่เอา เห็นแก่ยศแก่ลาภ เห็นแก่ความสรรเสริญเยินยอ จนกระทั่งลุ่มความตาย

ความตายอยู่กับตัวไม่มองเห็น เห็นแต่ความสรรเสริญเยินยอเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้า ไม่ตายกับโลกเขาเลย ทั้ง ๆ ที่ตัวเองนั้นละก็เบอร์หนึ่งเหมือนกันกับโลกเขาเป็นเบอร์หนึ่งด้วยกันในเรื่องการตาย ไม่มีใครพ้นไปได้ ไม่มีใครเป็นเบอร์สองเบอร์สามละ ตายด้วยกัน เบอร์หนึ่งเหมือนกันหมด นี่เสมอหน้ากัน เราควรที่จะนำเรื่อง

เหล่านี้เข้ามากระทบหัวใจของเราให้ยับยั้งชั่งตัวในสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย และพยายามฉวยโอกาสบำเพ็ญความดีเข้าสู่ตน ๆ เวลาเราบำเพ็ญอย่างนั้นแล้วจิตใจเราจะมีธรรมะร่มเย็น ๆ

ความยุ่งความวุ่นทั้งหลายวุ่นอยู่ที่ใจ ความสงบสุขก็มาอยู่ที่ใจ ถ้าดำเนินถูกทาง ก็เป็นความสงบสุขเย็นใจ ถ้าดำเนินผิดทางไปตามเรื่องของสิ่งชั่วช้าลามก ท่านให้ชื่อว่ากิเลสตัวมหากษ์อยู่ภายในจิตใจของเรา ถ้าเดินตามนี้ให้ทางนี้หลุดลากไปแล้วหาความสุขไม่ได้จนกระทั่งวันตาย ภพนี้ก็เป็นทุกข์ขนาดนี้ เพราะกิเลสลากถูไป ภพหน้าอีกก็เป็นทุกข์ในภพนั้น ๆ เพราะอำนาจของกิเลสเป็นเหตุให้ทำกรรมชั่ว แล้วลากถูไปให้ตกลงในสิ่งที่ชั่วช้าลามกที่ไม่พึงปรารถนา

เวลานี้เราอยู่ในจุดศูนย์กลาง จะไปเกิดได้มนุษย์เราคนนี้แหละ ให้ไปเกิดเป็นผี เป็นสัตว์นรกอเวจีก็ได้ จะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ผู้มีบุญญาศักดิ์ดานุภาพมากก็ได้ ผู้อาภัพวาสนาก็มี ไปเกิดเป็นเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมมี ได้ทั้งนั้นจากมนุษย์ของเรา เป็นทางสี่แพร่งละ ไปทางไหนก็ให้คัดเลือกตัวเอง มันมีอยู่ในจิตของเรา ทางเส้นไหนที่มันเป็นเส้นใหญ่ที่สุด คือทางที่จะลากเข็นสัตว์โลกให้ลงนรก ความอยากความทะเยอทะยาน ความดีดความดีน ลืมเนื้อลืมตัว ไม่สนใจในอรรถในธรรมพอได้ยั้งตัวเอง นี้เรียกว่าทางชั่ว ทางสายนี้จะพาเราให้จม มันอยู่ในหัวใจของเรานั้นแหละ

มันคิดทางไหนมาก จิตใจจะต้องไปตามนั้น ความเคลื่อนไหวแห่งการกระทำของเราจะเป็นไปในความดำริคิดอ่านหรือความอยากอันนั้นแหละ เป็นตัวชักจูงให้ไปแล้วก็ไป ส่วนมากจะไปทางต่ำนะ ไปทางสูงนี้ไม่ค่อยไปในเบื้องต้น เราไม่ได้หมายถึงว่าทางธรรมนี้ไปยากโดยถ่ายเดียว ทางธรรมในเบื้องต้นก็อึดอาด เวลาพยายามฝึกฝนอบรมตน เหมือนนักมวยเขาฝึกฝนอบรม ฝึกฝนอบรมมีความชำนาญแล้วก็ขึ้นเวทีได้ เป็นแชมป์เปี้ยนได้ เราฝึกฝนในทางความดีงามก็เหมือนกัน แต่ความชั่วนั้นมันชำนาญอยู่ภายในจิตใจของเรา ไม่ว่าจะคิดจะรู้จะเห็นจะสัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งใด กิเลสจะออกหน้า ๆ เพื่อความชั่วช้าลามกไปโดยลำดับ ทางที่จะให้เป็นอรรถเป็นธรรมน้อมเข้ามาสู่จิตใจเพื่อเป็นผลเป็นประโยชน์จากการได้เห็นได้ยินได้ฟังนี้มีน้อยมาก ให้พากันพิจารณา

นี่ละธรรมเวลาเราฝึกหัดอบรมที่แรกฝึก ทุกอย่างฝึกทั้งนั้น จะทำบุญให้ทานแต่ละบาทแต่ละสตางค์จับแล้วจับแล้วอยู่นั้นละ พลิกไปพลิกมา ทางหนึ่งจะลากเอาไปหาสิ่งต่ำทราม ถ้าไปทางชั่วแล้วมันไหลไปเลย เงินมีเท่าไรทุ่มไปหมด ๆ ถ้าไปทางที่ดีแล้วมันอึดอาดเนือยนาย ดีไม่ดีไปไม่ได้ เงินสมัยทุกวันนี้เป็นเงินกระดาษ จับไปพลิกไปพลิกมาจนเหลืองแตก ครั้นเหลืองแตกก็มาติดอยู่กับกระดาษที่เราทำนั้น กระดาษเงินนั้นนะ

ถือไปถือมา กำไปกำมา กระดาษนั้นเลยเปื่อย สุดท้ายเลยไม่ได้ไปทำบุญให้ทาน นี่เห็น ไหมกิเลสมันดึงไปดึงมา สุดท้ายเงินของเราที่เป็นเงินกระดาษเปียกทิ้งเปล่าๆ นี่สนใจ กิเลสที่มันไม่ยอมให้ทาน ทิ้งไปเถอะ ถ้าได้กระดาษดีๆ เงินดีๆ มาจะเป็นของกิเลส ทั้งนั้นแหละ ของธรรมไม่มีหวัง มันคิดไว้แล้วอย่างนั้นนะกิเลส

นี่เวลาเราบำเพ็ญความดีงามที่แรกเป็นอย่างนี้ด้วยกันทุกคนนั้นแหละ ไม่ว่าจะ การทำบุญให้ทานส่วนหยาบ วึ่งเต็นชวนชววยในทางด้านวัตถุเอามาทำบุญให้ทาน มันผิดมันเคืองมันขัดมันแย้งกันอยู่ตลอดเวลาถ้าจะไปทางดี ถ้าจะไปทางชั่วไหลเลยๆ มีห่าอยากให้สับ ดิดหนีเขา ไปก็ติด กลับมาคอยใช้หนี้เขา ครั้นเวลาติดหนี้เขาแล้วไม่สนใจที่จะใช้หนี้ กูยืมตะไปเลยนี่ชิพาให้ลืมนื้อลืมนิ้ว ลืมบุญลืมนคุณเขา สุดท้ายผู้เป็น เจ้าหนี้กับผู้เป็นลูกหนี้ก็เลยทะเลาะกัน เกิดทะเลาะเบาะแว้งผูกอาฆาตมาดร้ายต่อกันมี จำนวนไม่น้อย เพราะกูยืมเขาแล้วไม่ส่งคืนเขา แล้วกูไปข้างหน้า ยืมไปข้างหน้าตะไป เลยๆ จนก่อกรรมก่อเวรใส่กันระหว่างลูกหนี้กับนายหนี้ เลยเป็นข้าศึกต่อกันได้ ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอา เรื่องกิเลสมันใช้ตะนะ ไม่พอ เจ้าของไม่มีมันก็ยืมเอามาได้ แทนที่จะไปทำบุญให้ทาน เราไม่มีไปกูยืมเขามานี้มีน้อยมาก ไม่ค่อยมี ไม่กล้าไปกูไปยืมเขา เรามิเท่านี้ก็ใช้เท่านี้แหละ

สำหรับการทำบุญให้ทาน เอ้า เบื้องต้นยากเสียก่อน ค่อยฝึกฝนอบรมไปมันจะ ค่อยราบรื่นไปๆ ทีนี้ก้าวเข้าสู่ภพภาวนา การทำบุญให้ทานทั่วๆ ไปประการหนึ่ง การ ภาวนานี้เป็นส่วนสำคัญมาก เป็นประการหนึ่งที่หนักมากที่สุด นี่ก็ยาก ที่ยากที่สุดคือ การภาวนา การทำบุญให้ทาน ไปวัดไปวาฟังธรรมจำศีลธรรมดานี้ไปได้สบายๆ ทีนี้ พอจะจับเข้าทางจงกรมนั่งสมาธิภาวนา บังคับจิตใจด้วยสติและด้วยปัญญา บริกรรม จิตใจให้อยู่กับคำว่าพุทโธ หรือธัมโม หรือสังโฆ มันไม่ยอมอยู่ ดิดใส่นุ่นดินใส่นี้ เห็น ไหมละจิตมันดันเวลาเราฝึกหัดอบรมเบื้องต้น มันดันมันติดหารูปหาเสียงหากลิ่นหารส อันเป็นพินเป็นไฟที่จะมาเผาไหม้หัวใจต่อไปนั้นแล นี่มันฝืน

ทีนี้เราฝึกเอาๆ ฝึกไปฝึกมาหลายครั้งหลายหน ความดีด้านของจิตที่มันเคย คิดเคยคึกเคยคะนองจนราบรื่นไปนั้น มันจะค่อยอ่อนตัวลงๆ ด้วยการฝึกฝนอบรมของ เราไม่หยุดไม่ถอย ทีนี้จิตก็ได้รับความสงบเย็น พอจิตมีความสงบเย็นเป็นผลจากการ ภาวนาแล้วคนเราย่อมมีแก่ใจ เกิดความอดสำหรับพยายาม ความเชื่อก็หยั่งลงลึกจากจิตที่ มีความสงบเย็นใจ ที่มีความแปลกประหลาดอัศจรรย์นี้เป็นเชื้ออันสำคัญ ที่จะดึงดูด จิตใจเราให้เชื่อฝังลึกลงไป ท่านเรียกว่าอจรศรัทธา ความเชื่อมันไม่หวั่นไหว คือเราเห็น ผลจากการภาวนา เชื่อธรรมดาอย่างอื่นนี้มีหวั่นมีไหว แต่เชื่อทางด้านจิตตภาวนา ปรากฏภายในจิตใจตัวเองแล้วไม่ค่อยหวั่นและไม่หวั่น เบื้องต้นไม่ค่อยหวั่น ต่อไปก็ไม่

ห้วน ไม่ห้วนเรื่อยไป ที่นี้จิตใจก็ราบรื่นในทางความดีงาม เขาจะชวนไปทางอื่นทาง
กิเลสค้นหาไม่ไปเลย หมุนไปทางอรรถทางธรรมโดยถ่ายเดียว ๆ

ที่นี้จิตที่เคยคิดวนวายไปทางโลกทางสงสาร หมุนตัวกลับมาคิดด้านอรรถด้าน
ธรรม สุดท้ายคิดไปด้านอรรถด้านธรรมจนหมด นั่น นี่ละการฝึกฝนอบรม แต่ก่อนคิด
ไปทางกิเลสจนหมดเนื้อหมดตัว ลากเจ้าของไปเสียด้วยจากความคิดอย่างนั้น ความคิด
ที่ทำความเสียหายแก่เรา ที่นี้หมุนเข้ามาทางจิตใจ คิดอะไรก็มีแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรม
ที่นี้ค่อยราบรื่นละนะผู้บำเพ็ญธรรม จากนั้นมาตา หู จมูก ลิ้น กาย แต่ก่อนเป็น
เครื่องมือของกิเลสพาไปใช้มายาเจ้าของนั้นแหละ ตาเห็นสิ่งใดก็มายาเจ้าของ หูได้ยิน
จมุกสัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งใดก็เป็นพิษเป็นภัยมายาเจ้าของ ๆ

นั่นเวลากิเลสมีอำนาจ มันพาทำงานมาสับมายาเจ้าของให้เป็นกองทุกข์ขึ้นมา
จากการเห็นการได้ยินได้ฟัง ที่นี้เวลาเราฝึกฝนอบรมภาวนาเข้ามา ๆ ภาวนาสาคัญมาก
เราจะเห็นประจักษ์ภายในจิตใจของเรา จิตใจมีความสงบเย็นหยิ่งลึกลงไปเท่าไร ๆ ที่นี้
ความราบรื่นแห่งอรรถแห่งธรรมในจิตตภาวนายังราบรื่นลงไป จิตใจดูตื้น ๆ เรื่อยไป
ที่นี้ธรรมมีกำลังแล้วนะ เมื่อธรรมมีกำลังแล้วกิเลสค่อยหมอบไป ๆ เหยียบหัวกิเลสไป
แต่ก่อนกิเลสเหยียบหัวเรา อยู่ที่ไหนมันก็เหยียบ เรานอนอยู่บนหมอนเราก็ว่าสูง หมุน
หมอน กิเลสเหยียบหัวเราบนหมอนอีก มันเหยียบเป็นชั้น ๆ ไปนะ

ที่นี้เราเหยียบกิเลสละที่นี้ พอจิตใจมีหลักเกณฑ์ภายในใจด้วยจิตตภาวนาแล้ว
อยู่ที่ไหนเป็นธรรมหมด นั่งอยู่ก็เป็นธรรม นอนอยู่ก็เป็นธรรม ตา หู จมูก ลิ้น กาย
สัมผัสสัมพันธ์อะไร ๆ ธรรมหากตีความหมายมาเพื่อตัวเองทั้งนั้น เป็นธรรมไปหมด ๆ
นั่งอยู่นอนอยู่พิจารณาเรื่องอะไรเป็นธรรมไปหมดเพื่อแก้กิเลสทั้งนั้น ๆ สุดท้ายกิเลสก็
ค่อยมุดมอดลงไป ๆ ธรรมมีกำลังกล้าสามารถชะล้างกิเลสให้ขาดสะบั้นลงไปจากจิตใจ
หมดทุกข์ ไม่มีอะไรเหลือเลย นี่ละอำนาจแห่งการสร้างความดีให้แก่จิตใจ เวลาที่จิตใจ
กำลังเรียกร้องหาความช่วยเหลือจากเราผู้เป็นเจ้าของอยู่ตลอดเวลาทั่วหน้ากัน ให้พากัน
ดูจิตใจตัวเองที่เรียกร้องหาความช่วยเหลือ เพื่อความสุขความสบายภายในจิตใจอัน
เป็นการถูกต้อง ความสุขเพราะการดื่มสุรามันสุขเพื่อเป็นบ้า ความสุขเพราะบำเพ็ญ
ศีลธรรม เป็นสุขเพื่อความเป็นคนดีหนาแน่นมั่นคงขึ้นไป

ให้พากันพิจารณาบังคับบัญชาตนเองบ้างนะ ปล่อยไว้เฉย ๆ นี่เหมือนสัตว์ไม่มี
เจ้าของ เป็นอันตรายก็ง่าย ตายก็ง่าย คนที่ไม่มีเจ้าของสติปัญญาเครื่องกำกับรักษาแล้ว
เสียหายง่าย เสียคนก็ง่าย ดีไม่ดีหมดค่าหมดราคาทั้ง ๆ ที่มีลมหายใจอยู่นี้แหละ ได้ชื่อ
ว่าเป็นคนเฉย ๆ มันไม่มีคุณค่าในตัวของคน คนนั้นเรียกว่าปทปรมะ เป็นเศษคน เป็น

คนบัตชบ หมดความหมายทุกสิ่งทุกอย่างแล้วในคนๆ นี้ เรียกว่าคนบัตชบ ปทปรมะ หมดคุณค่าหมดราคา อย่าให้เป็นอย่างนั้นสำหรับเราทุกคน ให้มีคุณค่า

เกิดมาโลกเขาก็สมมุติให้แล้วว่าเป็นมนุษย์ นี่ให้คุณค่าแล้วนะเป็นมนุษย์ เป็นหญิงเป็นชาย เป็นผู้มีคุณค่าด้วยกัน แล้วพยายามอบรมฝึกฝนตนเองตามแบบตามฉบับของครูของอาจารย์ของพ่อของแม่ที่เป็นคนดีแนะนำสั่งสอน ก็กลายเป็นเด็กดี หญิงดีชายดี เด็กหญิงเด็กชายดีไปด้วยกัน เป็นผู้ใหญ่ก็เป็นผู้ใหญ่ที่ดี ปกครองบ้านเมืองก็ให้ความสงบร่มเย็นเป็นสุขทั่วหน้ากันไป สม่่าเสมอ นี้เรียกว่าธรรม

วันนี้พูดเพียงเท่านี้ ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ วันนี้เป็นวันว่าง เป็นวันที่สะอาด แสงหาความดีเข้าสู่ใจ สำหรับธาตุชั้นธอาหารการบริโภคต้องบำรุงมันตลอดเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งค่ำ หลับแล้วถึงจะหยุดการอยู่การกินใช้สอยต่างๆ เพื่อร่างกาย แต่ส่วนจิตใจความดีงามที่จะเข้าสู่ใจนั้นมีน้อยมาก ๆ วันหนึ่งๆ ไม่ค่อยมีก็มีเยอะ บางรายไม่มีเลยก็มี มีตั้งแต่พื้นแต่ไฟของกิเลสเผาไหม้ตลอดเวลา ชื่อนาม ฐานะอะไร เหล่านี้ โหยย สูงจรวดสู้ไม่ได้ แต่จิตใจอยู่ใต้กันนรกอเวจีนุ่น เพราะใจมันร้อน

สูงตั้งแต่ความให้ชื่อให้นามยกยอสรรเสริญกันเฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์ ให้มัน เป็นอยู่ในหัวใจ เขาจะให้ชื่อว่าไอ้หมูก็ตาม ไอ้หมาก็ตาม อันนั้นเป็นลมปาก เป็นชื่อ เป็นนาม หัวใจเราตรงความสุขอัครระยอยู่ภายในจิตใจ อยู่ไหนอยู่ได้หมด จะเป็นหมู เป็นหมาเป็นม้าเป็นลาเป็นอะไรเป็นไปเถอะ เป็นความสุขอยู่ในใจนี้แล้วพอ เราสร้างความดีให้เรา พวกกันจำทุกคน วันนี้พูดเพียงเท่านั้นนะ

วันนี้ทูลกระหม่อมฟ้าหญิงท่านเสด็จมาบำเพ็ญพระราชกุศล สำหรับท่านสำหรับเราด้วยกัน ก็เป็นมงคลมหามงคลแก่เราสำหรับวันนี้ มีท่านผู้ใหญ่ผู้สูงได้มาพบบำเพ็ญ กอการกุศล ต่อไปนี้ก็จะหยุดธรรมเทศนาเพียงเท่านี้ วันนี้ก็รู้สึกเหนื่อยแล้ว ขอ ความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ ที่นี้จะให้พรย่อ ๆ นะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz